

Ангела Меркел напунила је седам месеци у избегличком кампу у ХанOVERу, где је и рођена. Мајка Офелија Аде стигла је преко Медитерана из Гане таман пред порођај. Име њене кћерке привукло је много новинара, па је Офелија објаснила за „Шпигл” да је захвална немачкој канцеларки што је прихватила избеглице и импресионирана оним што Ангела Меркел за њих урадила.

Млада мајка говори искрено, да није било немачке канцеларке, можда беба не би била ни рођена. Изливи љубави, захвалности и поштовања према најмоћнијој жени Европе нису ретки међу мигрантима, на свим њиховим пунктовима у Европи. Од Коса и Лампедузе, преко Дубаија и Солуна, до Будимпеште и Беча, од „Фејсбука” до „Твитера”, Ангелу Меркел на сваку страну свих одбачених.

А само пре месец дана у Атини је због своје непопустљивости према грчком дугу на протестима поређена са Хитлером.

Меркелова је лично објаснила разлику између „тврдоће” и „флексибилности”. Немачка је „показала своју темељитост”, рекла је канцеларка, како преноси „Шпигл”. Пред састанак о мигрантима у Бриселу Меркелова најављује да ће се немачки „трошкови програма за избеглице мерити милијардама”, а да ће политика према мигрантима бити много еластичнија. Неколико дана пошто је на аустријском путу пронађен камион са телима избеглица, Меркелова је одустала и од давно утврђених даблинских правила, по којима су мигранти дужни да се за азил пријаве у земљи Европске уније у коју су прво стигли. Све друге државе ЕУ по том правилу могу мигранте да депортују у ту прву земљу. Таква процедура је утврђена да тражиоци азила не би били у прилици да тргују својом

несрећом и да бирају земљу у којој им се издашније материјално помаже. У пракси је то значило да Италија, Грчка и Шпанија, државе које су најтеже погођене економском кризом, морају да се излажу највећим трошковима за збрињавање и заштиту азиланата. Немачка канцеларка придружила се Шведској и најавила да ће њена земља прихватити све мигранте из Сирије, без обзира на то у којој су се земљи Медитерана докопали Европе.

Немачка је међу Сиријцима и њиховим кријумчарима позната као земља ЕУ која, уз Шведску, пружа избеглицама и тражиоцима азила много боље услове од других. До јуна је за годину дана Немачка примила готово 300.000 захтева за азил. Али због одлуке Меркелове да употреби своје дискреционо право и одступи од даблинског прописа, уз стотине хиљада сиријских миграната одахнуле су власти у Мадриду, Риму, Атини, па и Будимпешти.

За то време Лондон и Вашингтон, престонице земаља које су изазвале читав тај погубљени русвај на Блиском истоку, нису се осетили прозваним да буду „еластичнији”. Конзервативна влада Дејвида Камерона показује своју непоколебљиву чврстоћу пред сликама удављене деце и пред масовном хуманитарном кризом. Они се држе квоте коју су сами одредили: Велика Британија одобриће азил за хиљаду Сиријаца. Ниједан прекобројни неће моћи да прође. Без обзира на то каква је несрећа снашла Сирију, Ирак и Либију и ко је ту трагедију проузроковао, квота је непробојна. И чини се да је тај енглески зид тако темељан да ни мала Ангела Меркел из Гане не би успела да га пробије.

Ако би се више несрећника населило у Британији, онда би то грађане могло чешће да подсети на Тонија Блера и остале који су прихватили измишљотину о постојању оружја за масовно уништење и кренули у ратни поход на Ирак. Одатле је све ово почело.

З. Шуваковић

(Политика)